

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....4:17
מוצאי שב"ק.....5:49
שיעורים כסדרן
נ"ך.....דברי הימים ב ה"ה'
בבלי.....סנהדרין י"א
ירושלמי.....שקלים י"ג
תוספתא.....תרומות ב'
רמב"ם.....פרה אדומה י"א

שעה 14, גליון 13 (681)

פרשת מקץ, שבת חנוכה, עבריים חודש טבת, כ"ז כסליו, שעת תשפ"ה לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

די חנוכה ליכטעלעך

ווען עס ווערט טונקל אין א צימער וואו מענטשן דרייען זיך, ווערט דארט א גרויסע בהלה. איינער זעט נישט דעם צווייטן, מען האקט אריין איינער אינעם צווייטן און עס טויג נישט דער מצב. איינמאל עס ווערט ליכטיג איז ממש א מחי', מען זעט וואו יעדער שטייט, און דאן קען יעדער גיין זיין וועג און דארפן שטערן א צווייטן.

אין די הייליגע חנוכה טעג, ווען מען צינדט אן די ליכטעלעך פון די מנורה, און מיר זענען נאך פון די מהדרין מן המהדרין אז יעדער פון די משפחה צינדט אן די מנורה, און יעדע נאכט לייגט מען צו נאך א ליכטל, דארף דאס אויפשיינען און אויפלייכטן אונזער לעבן, אז מיר זאלן אנהויבן זען אז עס איז דא נאך מענטשן אויף דער וועלט, עס איז דא אלע סארט פארשידענע מענטשן, און יעדער מענטש האט זיינע געפילן, און מען דארף אנהויבן זיך צו רעכענען מיט יענעמ'ס געפילן, נישט <<<<<<

א ווארט אויף די פרשה

יכל הארץ באו מצרימה לשבור אל יוסף פי חזק הרעב בכל הארץ, די גאנצע לאנד איז געקומען צו יוסף קויפן עסן, ווייל די הונגער האט זיך געשטארקט. מען זעט אין די גאנצע פרשה אז די הייליגע תורה רופט אן דאס קויפן עסן מיטן נאמען "שכר", און יוסף הצדיק ווערט אנגערופן "הוא המשביב' לכל עם הארץ", פארוואס רופט עס די תורה מיט דעם לשון?

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן ע"ח) אז ווען א מענטש קוקט אויף א זאך, גייט דאן ארויס פון זיינע אויגן אן "אור לשר", א שטראל פון זיין אויג צו די זאך, און דאן קומט צוריק אן "אור חור", די בילד פון די זאך קומט צוריק צו זיין אויג, און דורך דעם זעט ער עס. איידער די זאך ווערט געזען, האט עס נישט קיין גבול און זמן, און ווען דער דער אויג זעט עס, פאקומט עס א גבול און זמן; וואס די זאך איז, ווי גרויס דאס איז, ווען דאס איז, און אזוי ווייטער.

און דער הייליגער רבי זאגט ווייטער אז דאס איז די גרויסקייט פון בטחון, ווייל דער אייבערשטער שיקט אלעמאל אלע גוטע השפעות פארן מענטש, עס האט אבער נישט קיין גבול און זמן. עס קען זיין צומאל אז א זאך וואס ער דארף שוין יעצט האבן, וועט אנקומען צו אים ערשט אין צוויי דריי יאר ארום; ווען א איד האט אבער בטחון, ער קוקט נאר צום אייבערשטן, מיט דעם מאכט ער א גבול און א זמן פאר די השפעה, אז ס'זאל אנקומען צו אים אין די ריכטיגע צייט ווען ער דארף עס.

מיט דעם טייטשט דער הייליגער רבי דעם פסוק (תהלים קמ"ה, ט"ו) "עיני כל אליך ישברו", דורך דעם וואס א מענטש קוקט צום אייבערשטן מיט בטחון אז ער וועט אים זיכער העלפן, מיט דעם מאכט ער, "זאתה נתת להם את אכלם בעתו", אז דער אייבערשטער זאל אים געבן זיין עסן "בעתו", אין די צייט ווען ער דארף עס.

חז"ל זאגן (ברים נ"ב, ב') אז ס'זענען דא תפלות וואס ווערן געענטפערט נאך פערציג טעג, ס'איז דא תפלות וואס ווערן געענטפערט נאך צוואנציג טעג, און אזוי ווייטער. דאס הייסט אז קיין איין תפלה איז זיכער נישט אומקומט, יעדע תפלה גייט ארויף צום אייבערשטן, עס ווערט אויסגעהערט און עס ווערט געענטפערט, אבער צומאל קען נעמען א לענגערע צייט ביז די שוועה קומט און צום מענטש, אבער אז מ'איז זוכה צו קוקן צום אייבערשטן מיט די צאנצע אויגן, ווי דער פסוק זאגט "עיני כלי אליך ישברו", ער קוקט נישט אויף קיין אנדערע הילף מיט א זייטיגע אויג, נאר זיינע גאנצע אויגן זענען גענואנדן נאר צום אייבערשטן מיט א שטארקע בטחון, דאן פאקומט ער זיין פרנסה אין די ריכטיגע צייט, שנעל און גרינג.

נאך א סגולה זעט מען אין דעם פסוק, ווייל דאס ווארט "ישברו" קען מען אויף ליינען מיט א "ש", מיט די פינגל אויף די רעכטע זייט, "ישברו", וואס מיינט "צעברעכן", ווען א איד איז זוכה צו צעברעכן זיין יצר הרע וואס רעדט אים צו קוקן אויף שלעכטע זאכן, וואס דארט הויבט זיך אן אלע פראבלעמען, ווי חז"ל זאגן (סנהדרין מ"ה) "אין יצר הרע שולט אלא במה שעניו רואות", דער יצר הרע קען ארבעטן אויף א מענטש, נאר נאכדעם וואס דער מענטש האט געקוקט אויף זאכן וואס מען טאר נישט, דער עיקר כח וואס דער יצר הרע האט איבער א מענטש, איז נאר דורך דעם וואס ער איז אים מכשיל צו קוקן אויף שלעכטע זאכן. ווען א איד איז אבער מזלתי צו צעברעכן זיינע אויגן, "עיני כל אליך ישברו", ער צעברעכט די תאנה פון זיינע אויגן, דאן "זאתה נתת להם את אכלם בעתו", וועט ער האבן פרנסה אין די ריכטיגע צייט.

מיט דעם קען מען פארשטיין פארוואס די תורה הקדושה רופט אן דאס קויפן עסן מיטן נאמען "שכר", וואס איז מרמז אויף ביידע פשטים, סיי אויף האפן און קוקן צום אייבערשטן און סיי אויף צעברעכן, ווייל דאס איז דער וועג ווי אזוי מ'פאקומט פרנסה בריחה.

לאמיר זיך שטארקן אויפן יצר הרע, בעטן דעם אייבערשטן אז מיר זאלן זוכה זיין צו היטן די אויגן ווי עס דארף צו זיין, נישט צו קוקן אויף וואס דער אייבערשטער לאזט נישט קוקן, און גלייכצייטיג זאלן מיר קוקן נאר צום אייבערשטן און האפן צו אים אז ער וועט אונז העלפן, דאן וועלן מיר פאקומען אלע אונזערע געברויכן אויף ריכטיגן וועג ווי אזוי מיר דארפן עסן, און אין די ריכטיגע צייט ווען מיר דארפן עס.

(תורה הנמשל מקץ תשפ"ה)

א גוט ווארט

אייבערשטער איז אזוי גרויס, ער וועט דיר העלפן, עס וועט דיר בעסער ווערן; דו דארפט נאר גיין צו אים און זיך פארלאזן אויף אים.

דער רבי האט אמאל געפרעגט איינעם: "האסט שוין היינט געקוקט אויפן הימל?" דער רבי האט פארשטאנען אז יעדער איז אזוי אריינגעטון אין געלט אז עס ווערט אים שלעכט פון טראכטן אזוי סאך פון געלט; האט אים דער רבי געגעבן אן עצה, געב א קוק צום הימל - וועסטו קומען צו גדלות המוחין.

היינט נאכט צינדן מיר די לעצטע ליכטל, היינט נאכט זאת חנוכה איז די גמר פון אלע תיקונים פון גאנץ חודש תשרי. עס שטייט פון צדיקים אז גאנץ תשרי זענען מיר פארנומען מיט בעטן דעם אייבערשטן, מען פאסט, מען זאגט סליחות, מען וויינט, מען שרייט, דארף מען ווארטן ביז חנוכה גייט אריבער, חנוכה איז א צייט פון דאנקען, און ד'קא דורך הלל והודאה קומט מען צו די העכסטע תיקון. (עצתו אמנה מקץ תשפ"ד)

א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א

א באקס געלט

בעזרת ה' יתברך

יום ה' פרשת מקץ, כ"ה כסליו, א' חנוכה, שנת תשפ"ה לפ"ק
לכבוד ... נרו יאיר

חנוכה ביי הלל זאלסטו דאנקען דעם אייבערשטן אז מיר
זענען מקורב צום צדיק. דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות את
אהבה, סימן ח): "על ידי אמירת הלל", דורך זינגען הלל, "בקהל
גדול", מיט א הויכע קול - "וזכרים לאהבת השם יתברך", אז
מען זוכה, מען הויבט אן ליב האבן דעם אייבערשטן. נאך
זאגט דער רבי (שם אות מרובה, סימן א): "על ידי קריאת הלל", דורך
זינגען הלל, "וישיע לך הקדוש ברוך הוא", וועט דער
אייבערשטער דיר העלפן - "מאויבך", פון דינע פיינט; זינג:
"מקימי מעפר דל", האסט מיך אויפגעהויבן פון מיין בלאטע,
"מאשפת ירים אביון", פון די מיסט האסטו מיך אויפגעהויבן;
איך ווייס דאך יא ווער איך בין געווען, וואו בין איך געלעבן;
פון די מיסט, פון די טומאה - האט מיך דער צדיק מקרב געווען
צום אייבערשטן.

חנוכה ווערט אנטפלעקט די אור הגנוה, די אמונה, די
הייליגע חשמונאים האבן מנצח געווען, מען האט געזען אז עס
נישטא קיין טבע, נישט קיין מקרה, קיין מזל, עס איז נאר דא
אייבערשטער.

אנשטאט טראכטן פון געלט - טראכט פונעם
אייבערשטן; וואס וועסטו האבן אז דו וועסט האבן א באקס
מיט געלט? א שטוב מיט געלט? וועסט נאכאלץ דארפן
צוקומען צום אייבערשטן; אטעמען קענסטו נישט אליין, מען
קען נישט אנוועק לייגן א באקס מיט לופט, און געזונט קענסטו
אויף נישט אליין, מען קען נישט אנוועק לייגן א באקס מיט
געזונט, מען דארף אנקומען צום אייבערשטן; איז וואס עפעס
ביי געלט פיבערט דיין מח ווי מען קען אנוועק לייגן געלט?
אנשטאט אנוועקגעבן די לעבן צו טראכטן פון געלט - זאלסטו
טראכטן נאך איין מינוט עס איז דא א באשעפער וואס איז
מח? די וועלט, מהנה די וועלט, ער טוט אלעס, ער מאכט
אלעס און נאר צו אים דארף מען זיך ווענדן ווען מען איז
געדרוקט'.

לכבוד חנוכה זאלסטו געבן פאר דינע קינדער'ס
מלמדים און לערערינס א טיפ (געלט-מתנה), חנוכה איז א צייט
פון חינוך הבנים והבנות, מען דארף אלעס טון פאר די חינוך
הבנים והבנות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן
הצלחה אין אלע ענינים. א פרייליכן חנוכה.
(עצתו אמונה מקץ תשפ"ה)

ספר המדות תפלה

לג. קודם התפלה תתן צדקה, ותקשר את עצמך לצדיקי
הדור. פאר'ן דאווענען זאלסטו געבן צדקה און זיך מקשר
זיין צו די צדיקים פונעם דור.

לד. אדם מקבל שפע וכח אלוקי כפי אותו המקום
שמתפלל בו. דער מענטש באקומט א שפע און כח פונעם
אייבערשטן, לויט דעם פלאץ וואו ער דאווענט.

לה. כשהצבור מתפללים, הוא עת רצון. ווען דער ציבור
דאווענט, איז אן עת רצון.

אריינצוהאקן אין אנדערע מענטשן, נאר יעדער זאל זיך גיין זיין אייגענע וועג.
די חנוכה ליכט צינדט מען אן "עד שתכלה רגל מן השוק" ביז עס וועט זיך
אויפהערן די לשון הרע און רכילות, דאס ארום טראגן פון איינעם צום צווייטן און
אנזייען מחלוקת. חנוכה איז א צייט וואס דארף אריינברענגען שלום ושלחה, אלע
איזן זאלן זיך האלטן אינאיינעם, נאר שטארקן און מחזק זיין איינער דעם צווייטן,
און נישט מאכן ח"ו קיין מחלוקת צווישן אידן. שלום הויבט זיך אן ביי זיך אליין.
ווען א מענטש איז נישט צופרידן מיט זיך אליין, ער לעבט נישט בשלום מיט זיך
אליין. דאן וועט ער זיך אויף קריגן מיט זיינע ארומיגע. ווען א מענטש האלט זיך
אבער פרייליך, ער האלט פון זיך אליין, ער לעבט בשלום מיט זיך, וועט ער אויך
לעבן בשלום מיט אנדערע מענטשן. חנוכה איז די ריכטיגע צייט צו בעטן דעם
אייבערשטן אז מען זאל לעבן בשלום מיט יעדן איד, און נישט זיין פארמישט אין
קיין שום סארט מחלוקת.

וועקט אייך אויף

ווען עס ווערט ליכטיג אין שטוב וועקט מען זיך אויף פון שלאף. דאס איז נאך א
זאך צו וואס חנוכה איז מסוגל, די ליכטיגקייט וואס די חנוכה ליכט ברענגען אריין,
וועקט אויף דעם מענטש פון זיין טיפן שלאף וואס ער שלאפט אויף די וועלט.
מענטשן דרייען זיך ארום פארשלאפן, ווי א לבנה קריכער, א מענטש וואס
שפאצירט ארום אינמיטן שלאף. עס זעט אויס ווי דער מענטש קומט און גייט, ער
גייט אן אין לעבן, אבער זיין מח שלאפט, ער טראכט נישט פונעם אייבערשטן. ווי
אזוי קען א מענטש וויסן אויב ער איז וואך אדער ער שלאפט? ווען א איד רעדט
צום אייבערשטן איז ער אויף, און ווען ער רעדט נישט צום אייבערשטן, דאן שלאפט
ער, זיין מח איז פארשלאפן. ווען יעקב האט זיך אויפגעוועקט פון זיין שלאף, זאגט
דער פסוק (בראשית כה, טו) "ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום הזה". ווי אזוי
ווייסט מען אז מען איז אויפגעשטאנען פון שלאף? ווען מען קען זאגן מיט א פול
מויל "אכן יש ה' במקום הזה", מען ווייסט און מען פילט אז דער אייבערשטער איז
דא מיט אונז שטענדיג, און מען הויבט צו רעדן צו אים.

ביי אהרן הכהן זאגט רש"י "להגיד שבחו של אהרן שלא שינה", אלע מפורשים
מוטשען זיך מיט דעם, דאס איז די גאנצע גרויסקייט פון אהרן הכהן אז ער האט
נישט געטוהן אנדערש פון וואס דער אייבערשטער האט געהייסן? אבער רש"י איז
דא מרמז א צווייטע זאך "שלא שינה" - אהרן הכהן איז נישט געשלאפן, און ער האט
נישט געלאזט אנדערע אידן שלאפן. מיט די הייליגע מנורה וואס ער האט
אנגעצוינדען האט ער אריין געברענגט א ליכטיגקייט אויף די וועלט, עס האט נישט
געלאזט שלאפן, עס האט אויפגעוועקט אידן צום אייבערשטן, אז מען זאל עפענען
די מויל און אנהויבן צו רעדן צום אייבערשטן.

די מתנה באקומט מען פון א צדיק, ווען א איד איז זוכה צו גיין צו א צדיק,
ווערט ער אויפגעוועקט פון זיין שלאף און ער הויבט אן רעדן צום אייבערשטן. דער
רבי זאגט אז דאס איז מרומז אין די ווערטער פון די משנה (תרומוט פרק א) "סתם חרש
אינו שומע ואינו מדבר", אז מען איז אן "אינו שומע" - מען הערט נישט צו צום קול
פון צדיק, דאן איז מען אן "אינו מדבר" - מען רעדט נישט צום אייבערשטן. א איד
דארף אויפזוכן און טרעפן א צדיק וואס קען אים אויפנועקן פון שלאף, וואס קען
אים מעורר זיין אז ער זאל נישט פארשלאפן זיינע טעג און יארן, נאר ער זאל
אנהויבן צו לעבן מיטן אייבערשטן.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"א) אז משיח ווערט אנגערופן אויף די לשון פון
'משיח' אלמים. משיח צדקנו וועט אריינברענגען אז די גאנצע וועלט זאל עפענען די
מויל און רעדן צום אייבערשטן. אזוי ווי דער פסוק זאגט (צפניה ט, ט) "כי אז אהפך אל
עמים שפה ברוחה לקרא כלם בשם ה' לעבדו שכם אחד". במהרה בימינו אמן.
(שיחות מוהר"א' ערך עניני חנוכה)

שמועסן און געדאנקען

דער הייליגער רבי האט אמאל גערעדט מיט רבי נתן אז ער זאל זען צו רעדן
שטענדיג צו אידישע קינדער פונעם תכלית, עס בלייבט נאר איבער פונעם מענטש די
גוטע זאכן וואס ער כאפט אריין אויף דער וועלט.

האט רבי נתן געפרעגט דעם רבי'ן, "איך ווייס דאך נישט וואס גייט אריבער אויף
דעם מענטש", האט אים דער רבי געענטפערט, "וואס האט דאס מיט דיר? דו רעד".
רבי נתן האט געזאגט אז ער האט דעמאלט פארשטאנען פון רבי'ן אז אויב מען רעדט,
פועלט מען. דער עיקר דארף מען זען צו רעדן מיט אן אמת, אז דער מענטש אליין
זאל וועלן מקיים זיין די זאכן וואס ער רעדט.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן נ"ט וסימן ס) אז מען דארף זיך זייער אכטונג
געבן נישט צו לערנען מיט א "תלמיד שאינו הגון", מען דארף אכטונג געבן וועמען
מען איז מקרב, אז די שלעכטס פון די מענטשן זאלן זיך נישט אנקלעבן אין אים.
מוהר"א' פרעגט, "ווי אזוי קען מען וויסן וועמען מען קען מקרב זיין, צו וועמען
מען קען רעדן, און מיט וועמען נישט?", נאר אויב זענער קומט צו דיר און וויל מקבל
זיין פון דיר, איז א סימן אז ער איז א "תלמיד הגון", און מיט אים איז א מצוה צו רעדן
און אים מקרב זיין צום אייבערשטן.
(אמרי מוהר"א' ש, חלק א, סימן ל"ט-מ')

לְעִבְרָא גְעוּשֵׁיכִיטַע פֿון הייליגן רבי'ן (קפז)

תרלו

גלייף נאך חנוכה איז רבי נתן צוריק געפארן קיין נעמירוב צו זיין טאטע, און ער האט געפלאגט צו פארן פון דארט קיין מאהלוב צו זיין ווייב. זיין טאטע האט אים אויפגענומען זייער שיין און האט אים אויף געגעבן א טייערע מתנה. רבי נתן האט געווארט דארט אין נעמירוב צו טרעפן א וואגן וואס זאל אים נעמען קיין מאהלוב.

דער ווייל איז נישט געווען קיין וועג פאר רבי נתן צו גיין קיין מאהלוב, האט ער זיך מיישט געווען אז עס איז א שאד סתם צו ווארטן אויף א וואגן אין נעמירוב, ער וועט ענדערש צוריק גיין קיין ברסלב, און אפער וועט ער דארט טרעפן א וואגן קיין מאהלוב, און אינצווישן וועט ער פארדינען אז ער וועט קענען נאכאמאל זיין ביים הייליגן רבי'ן.

אזוי האט ער טאקע געטון, ער האט זיך צוריק געקערט קיין ברסלב.

תרלז

דינסטאג פארנאכטס, י"ג טבת, איז רבי נתן אנגעקומען אין שטאט ברסלב, ער איז גלייך אריינגעגאנגען צום הייליגן רבי'ן, ער האט נאכנישט געהאט מקדש געווען די לבנה יענעם חודש און יענע נאכט איז געווען די לעצטע נאכט וואס מען האט נאך געקענט מקדש זיין די לבנה, און עס איז געווען א טונקלע פארנוואלקענטע נאכט, מען האט נישט געזען קיין זכר פון די לבנה.

רבי נתן האט געהאט גרויס צער פון דעם, ער האט געפרעגט איינעם פון אנשי שלומינו אויב דער הייליגער רבי האט שוין מקדש געווען די לבנה, האט אים יענער געזאגט אז נא, דער רבי האט שוין מקדש געווען די לבנה עטליכע טעג פריער, און דאס האט אים געמאכט נאך מער צער, אז די חודש וועט אים אריבערגיין און קידוש לבנה.

רבי נתן איז סתם אזוי געווען דעמאלט זייער דערביטערט און צעבראכן, אזוי ווי אסאך ערליכע אידן שפירן געווענליך ווען זיי הויבן אן צו דינען דעם אייבערשטן, זיי שפירן זייער צעבראכן ביי זיך, און די צער פון די קידוש לבנה האט נאר צוגעגעבן צו זיין ביטערניש.

ער איז אריין צום הייליגן רבי'ן, זיין פנים איז געווען זייער פארזויערט, ער איז געווען צעבראכן פון נישט קענען מקדש זיין די לבנה און אויף פון אלע שוועריקייטן וואס ער איז אריבער דעמאלט. ווען דער רבי האט אים געזען האט ער אים

געפרעגט, "פאר וואס ביסטו אזוי טרויעריג, אין אזא מרה שחורה?", רבי נתן האט געשוויגן און גארנישט געענטפערט, ער האט זיך זייער געשעמט, און איינער פון אנשי שלומינו האט זיך אנגערופן און געזאגט פאר'ן רבי'ן אז רבי נתן איז צעבראכן ווייל ער האט נאכנישט מקדש געווען די לבנה, און עס איז נישטא קיין לבנה אינדרויסן, און היינט איז שוין די לעצטע נאכט.

האט דער רבי געזאגט פאר רבי נתן, "בעט דעם אייבערשטן אויף דעם", האט רבי נתן געזאגט, "איך האב שוין געבעטן", האט אים דער רבי געזאגט, "בעט נאך", האט זיך איינער פון אנשי שלומינו זיך אנגערופן, "רבי, ער וויל אז דער רבי זאל בעטן פאר אים". באמת האט רבי נתן נישט געקלערט פון בעטן דעם רבי'ן אויף דעם, כאטש וואס ער האט געהאט גרויס צער פון דעם, האט ער אבער געהאט פיל וויכטיגע זאכן וואס צו בעטן דעם רבי'ן ער זאל מתפלל זיין פאר אים, ער האט זיך נישט געוואגט צו מטריח זיין דעם רבי'ן אויף אויף קידוש לבנה.

אזוי זענען געשטאנען רבי נתן מיט אנשי שלומינו פאר'ן רבי'ן, און אינצווישן איז איינער אריינגעקומען פון אינדרויסן און זיך אנגערופן אז מען הויבט שוין אן אביסל ארויסצוזען די לבנה צווישן די וואלקענעס, דער רבי האט געזאגט פאר רבי נתן, "גיי שוין ארויס, און איך גלייך ווען דו זעסט די לבנה, אפילו נאר אביסל פון צווישן וואלקענעס, זאלסטו גלייך זאגן די ברכה פון קידוש לבנה, ווארט נישט קיין מינוט לענגער".

רבי נתן איז גלייך ארויסגעגאנגען, די לבנה איז געווען באדעקט מיט וואלקענעס, מען האט עס נאר ארויסגעזען אביסל, ער האט נישט גלייך אנגעהויבן קידוש לבנה אזוי ווי דער רבי האט אים געזאגט, און דער ווייל איז די לבנה צוריק פארדעקט געווארן אינגאנצן.

יעצט האט ער זיך שוין געשעמט צוריק אריינצוגיין צום רבי'ן, ווייל ער האט דאך נישט געפאלגט וואס דער רבי האט אים געהייסן, און ער האט געהאט שטארקע יסורים פון דעם.

שאלות ותשובות ברסלב

מיין מאמע רעדט קעגן מיין מאן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך הער אסאך פון מיין מאמע אז זי איז זייער נישט צופרידן פון מיין מאן, און אז איך וואלט געקענט טון אסאך א בעסערע שידוך. ברוך ה' אין זכות פון די שיעורים וואס איך הער פונעם ראש ישיבה שליט"א, האב איך איר קיינמאל גארנישט געענטפערט.

מיין מאמע איז נישט קיין שלעכטע, איך האב קיינמאל נישט געפילט אזוי פאר די חתונה. איך בין זיכער ווען זי וואלט געוואוסט ווי שטארק עס שטערט מיר וואלט זי זיך איינגעהאלטן, אבער עס טוט מיר זייער זייער וויי, איך ווילן אסאך וועגן דעם.

ברוך ה' אז איך האב קיינמאל נישט געזאגט פאר מיין מאן פון דעם, איך זאג אים אלץ אז מיינע עלטערן האבן אים זייער ליב. מיין שאלה איז אויב איך מעג עפעס זאגן פאר מיין מאמע; און אויב נא, וואס און ווי אזוי?

א גרויסן ישר כח נאכאמאל פאר אלעס. ברוך ה' אונזער לעבן ווערט נאר בעסער און בעסער.

י"שר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ג' פרשת וישב, ט"ז כסליו, שנת תשפ"ה לפרט קטן איך האב ערהאלטן אייער בריוו. זייער קלוג פון אייך אז איר דערציילט נישט פאר אייער מאן, פארקערט, איר זאגט אים ווי שטארק אייערע עלטערן האבן אים ליב; אזוי וועט זיין שלום ושלחה, און אז עס איז דא שלום - איז דא אלע ברכות.

זייט מכבד אייערע עלטערן, און בעטס דעם אייבערשטן אז אייערע עלטערן זאלן טאקע זען נחת ביי ענק און נישט האבן קיין צער - נישט פון אייך און נישט פון אייער מאן, און ווען אייער מאמע זאגט אייך אז זי איז נישט צופרידן פון די שידוך, און אז איר וואלט געקענט טון פיל א בעסערע שידוך - זאלט איר ענטפערן מיט דרך ארץ, זאגט איר: "מאמי איך בין זייער צופרידן פון מיין מאן", דערציילט איר ווי שיין אייער מאן פירט זיך צו אייך, און אז אלע שידוכים זענען פון אייבערשטן, און אז זי לאזט נישט אפ, זי רעדט ווייטער קעגן - זאלט איר מיט חכמה פארדרייען די שמועס און רעדן פון אנדערע זאכן.

דערציילט דעם אייבערשטן אייער ווייטאג, נעמט די תהילים און פלעכטס אריין אין די פסוקים אייערע ווייטאג, בעטס דעם אייבערשטן פאר א שיינע ערליכע לעבן, פאר ערליכע דורות, און פאר השקאת השכינה אין שטוב.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונה וישב תשפ"ה)

געפרעגט, "פאר וואס ביסטו אזוי טרויעריג, אין אזא מרה שחורה?", רבי נתן האט געשוויגן און גארנישט געענטפערט, ער האט זיך זייער געשעמט, און איינער פון אנשי שלומינו האט זיך אנגערופן און געזאגט פאר'ן רבי'ן אז רבי נתן איז צעבראכן ווייל ער האט נאכנישט מקדש געווען די לבנה, און עס איז נישטא קיין לבנה אינדרויסן, און היינט איז שוין די לעצטע נאכט.

האט דער רבי געזאגט פאר רבי נתן, "בעט דעם אייבערשטן אויף דעם", האט רבי נתן געזאגט, "איך האב שוין געבעטן", האט אים דער רבי געזאגט, "בעט נאך", האט זיך איינער פון אנשי שלומינו זיך אנגערופן, "רבי, ער וויל אז דער רבי זאל בעטן פאר אים". באמת האט רבי נתן נישט געקלערט פון בעטן דעם רבי'ן אויף דעם, כאטש וואס ער האט געהאט גרויס צער פון דעם, האט ער אבער געהאט פיל וויכטיגע זאכן וואס צו בעטן דעם רבי'ן ער זאל מתפלל זיין פאר אים, ער האט זיך נישט געוואגט צו מטריח זיין דעם רבי'ן אויף אויף קידוש לבנה.

אזוי זענען געשטאנען רבי נתן מיט אנשי שלומינו פאר'ן רבי'ן, און אינצווישן איז איינער אריינגעקומען פון אינדרויסן און זיך אנגערופן אז מען הויבט שוין אן אביסל ארויסצוזען די לבנה צווישן די וואלקענעס, דער רבי האט געזאגט פאר רבי נתן, "גיי שוין ארויס, און איך גלייך ווען דו זעסט די לבנה, אפילו נאר אביסל פון צווישן וואלקענעס, זאלסטו גלייך זאגן די ברכה פון קידוש לבנה, ווארט נישט קיין מינוט לענגער".

רבי נתן איז גלייך ארויסגעגאנגען, די לבנה איז געווען באדעקט מיט וואלקענעס, מען האט עס נאר ארויסגעזען אביסל, ער האט נישט גלייך אנגעהויבן קידוש לבנה אזוי ווי דער רבי האט אים געזאגט, און דער ווייל איז די לבנה צוריק פארדעקט געווארן אינגאנצן.

יעצט האט ער זיך שוין געשעמט צוריק אריינצוגיין צום רבי'ן, ווייל ער האט דאך נישט געפאלגט וואס דער רבי האט אים געהייסן, און ער האט געהאט שטארקע יסורים פון דעם.

ער איז געבליבן שטיין אינדרויסן, ער האט אויפגעהויבן זיינע אויגן צום הימל און געבעטן דעם אייבערשטן ער זאל קענען מחדש זיין די לבנה, און דעמאלט איז די לבנה געזען געווארן אביסל מער פון צווישן די וואלקענעס, און ער האט גלייך געמאכט קידוש לבנה.

רבי נתן איז צוריק אריינגעגאנגען צום רבי'ן מיט א פרייליך פנים, און גלייך ווען דער רבי האט אים געזען מיט זיין גרויסע שמייכל, ער האט געזען אז רבי נתן איז שוין פרייליך, האט דער הייליגער רבי זיך אנגערופן צו די אנשי שלומינו, "זעט איר? יעצט איז ער שוין אן אנדערער מענטש אינגאנצן!", דער רבי האט זייער הנאה געהאט פון דעם, און דער רבי האט זיך אנגערופן צו רבי נתן און צום גאנצן עולם וואס זענען דארט געווען, "אויב וואלט איר געווען פרייליך, וואלט דאס געווען א גרויסע טובה פאר די וועלט".

דערנאך איז דער רבי אריין אין א שטיקל שמועס וועגן קידוש לבנה, דער רבי האט געזאגט אז מען דארף מאכן קידוש לבנה ווי פריער, אפילו נאך איידער זיך טעג פון די מולד. דער רבי האט געזאגט אז מען זאל נאכקוקן די הלכה אין די פוסקים, און מען האט טאקע געברענגט א שלחן ערוך און דאס נאכגעקוקט, און מען האט געזען אז רוב פוסקים האלטן אז מען קען מאכן קידוש לבנה נאך פאר די זיבן טאג, אזוי ווי די הלכה איז מדינא דגמרא, און ווי עס ווערט געברענגט (שלחן ערוך אורח חיים סימן תכ"ו, סעיף ד') אין "טורי זהב" (סעיף קטן ג) און אין "מגן אברהם" (סעיף קטן ג), און זע אויף דארט אין "משבצות זהב".

אויף האט דער רבי זאגט אז גלייך ווען מען זעט די לבנה זאל מען מאכן קידוש לבנה, אפילו ווען עס איז ארוםגענומען מיט וואלקענעס. אויב מען זעט נאר ארויס אביסל די לבנה פון אונטער די וואלקענעס איז א מצוה עס גלייך מקדש צו זיין, און נישט מחמיר זיין מיט איבריגע חומרות.

פארזעצונג קומט א"ה - גענומען פון ספר "שעלת הצדיק"

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

"סדר דרך הלימוד" ווערט אויפגעכאפט אין ישיבות

שטייענדיג אין די הייליגע חנוכה טעג, שוין צוויי חדשים אריין אינעם זמן, ווערט דער "סדר דרך הלימוד" גאר שטארק אויפגעכאפט צווישן בחורים אין ישיבות.

מען הויבט דעם זמן מיטן רעכטן פוס, מען גרייט זיך צו לערנען פלייסג און מצליח זיין און גוט קענען דעם זמן, און ברוך ה' מען איז טאקע מצליח אויף א גרויסן פארנעם, אבער ווי מער מען גייט אריין אינעם זמן שטעלט זיך ארויס אז אויפיל צייט גייט לאיבוד, מען בלייבט מיט אויפיל איבריגע צייט וואס גייט אוועק מיט נארישקייטן אדער נאך ערגער חס ושלום, מיט לשון הרע און אנדערע שלעכטע זאכן, און עס איז ממש א שאד פאר די טייערע ליכטיגע יארן, די ימי הבחורות, אז זיי זאלן אזוי אוועקפליען מיט די ווינט. דאס איז אויסער די צייטן ווען עס איז נישטא קיין ישיבה, די שבתים און מוצאי שבתים, און אזוי ווייטער פילע צייטן וואס ווערן נישט אויסגענוצט צו די מאקסימום, און ברענגט נאר צו פראבלעמען.

דעריבער איז פריידיג צו הערן די נייעס אז דער "סדר דרך הלימוד" האט אנגעהויבן ווערן גאר שטארק אויפגעכאפט צווישן בחורים, דער וועג וואס דער הייליגער רבי האט אוועקגעשטעלט ווי אזוי יעדער איד קען זוכה זיין צו לערנען תורה אין יעדע מצב און אין יעדע צייט, מען דארף נישט האבן א גוטע קאפ פאר דעם, מען דארף נישט האבן קיין חברותא, מען דארף בלויז האבן א מויל מיט ציינער און מען הויבט זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה, אפילו אן פארשטיין און אפילו מען געדענקט נישט וואס מען האט געלערנט. מען נעמט א משניות און מען הויבט אן פון אנהויב מסכת ברכות, מען גייט אין די רייע משנה נאך משנה, פרק נאך פרק, און מסכתא נאך מסכתא, און די זעלבע טוט מען מיט די הייליגע גמרא, און אזוי ווייטער מאכט מען זיך שיעורים אין אלע חלקי התורה.

פילע בחורים זאגן עדות אז דאס האט ממש אויפגעפרישט זייער לעבן, אויסער די מצוות און די סגולות וואס מען באקומט פון די פילע ווערטער פון די הייליגע תורה וואס מען זאגט, נעכט דאס אויך א געוואלדיגע סיפוק און חשק אין לעבן, און דאס געבט אויך צו חשק צו מיטלערנען אויך די לימודים וואס מען לערנט אין ישיבה פארמיטאג און נאכמיטאג. און די בחורים מיט בעסערע קעפלעך כאפן אויך אויף גאר אסאך ידיעות התורה מיט דעם וועג פון זאגן און דורכגיין מסכתא נאך מסכתא, בלויז מיטן זאגן די ווערטער און זיך נישט אפשטעלן צו פארשטיין.

מוהרא"ש האט געשריבן א געוואלדיגע ספר מיטן נאמען "סדר הישיבה", דער ספר געבט גוטע עצות און הדרכות פאר בחורים אין ישיבה, ווי אזוי מיטצוהאלטן די סדרים, ווי אזוי אויסצונוצן די בחורישע יארן ווי עס דארף צו זיין, און ווי אזוי זיך איינצוקויפן תורה און יראת שמים און באקומען א גוטע נאמען. דער קונטרס האט שוין געהאלפן פילע טויזנטער בחורים, און עס איז כדאי פאר יעדן בחור דאס דורכצולערנען, עס איז דא צו באקומען אין לשון הקודש און אין אידיש.

איבער דעם ענין פונעם סדר דרך הלימוד שרייבט מוהרא"ש בתוך הדברים דארט אינעם קונטרס ווען ער שרייבט איבער דעם נאכט-סדר אין די ישיבות וואס די בחורים קענען דעמאלט לערנען סיי וואס זיי ווילן, שרייבט דארט מוהרא"ש, "ווי אזוי עס זאל נאר זיין אזוי אבער יכירע אז דער עיקר וואס די מגידי שיעור ווילן אין דעם סדר איז אז די בחורים זאלן זיצן און לערנען. עס זענען ליידער דא אסאך בחורים וואס פארשווענדן די טייערע צייט פון דעם סדר, זיי דרייען זיך אריין און ארויס און לערנען גארנישט. און א בחור וואס זיצט און לערנט ביי נאכט סדר, וועט אים קיינער נישט שטערן, אפילו ווען ער לערנט נישט די שיעורי הישיבה נאר זיינע אייגענע שיעורים. אדרבה, דער ראש ישיבה, אדער דער מגיד שיעור, וועט זיך פרייען צו זען ווי דער בחור לערנט פלייסג און האט א חשק און רצון זיך משלים צו זיין אויך אין אנדערע חלקים פון די הייליגע תורה.

דעריבער דארף א קלוגער בחור זען אויסצונוצן די טייערע צייט פונעם נאכט סדר, ווייל אויב נוצט מען אויס די נאכט שעות אויף צו לערנען, איז דעמאלט די עיקר צייט וואס מען קען אמת'דיג קונה זיין אסאך תורה, אזוי שטייט אין שלחן ערוך (יורה דעה, סימן רמ"ו, סעיף כ"ג) אז ווער עס וויל זוכה זיין צו די תורה-קרוין, דאס מיינט אז ער זאל קענען אמת'דיג די הייליגע תורה, זאל זייער אכטונג געבן אויף די נעכט, אז עס זאל נישט דורכגיין א נאכט און לערנען תורה, ווייל דער עיקר תורה קען זיך א איד איינצוקויפן ביינאכט. א בחור וואס זיך א סדר צו לערנען ש"ס, ער הויבט אן פון מסכת ברכות, ער לערנט אן עמוד נאך אן עמוד, א בלאט נאך א בלאט, ביז ער איז זוכה צו ענדיגן גאנץ מסכת ברכות, און דאן גייט ער ווייטער צו מסכת שבת און ער שטעלט זיך נישט אפ ביז ער איז זוכה צו ענדיגן גאנץ ש"ס, און ער הויבט אן נאכאמאל. ביי דעם סדר איז בעסער אויב מען לערנט פאר זיך אליין און קיין חבר. ווייל דער לימוד דארף זיין גרינג און שנעל דורכצוגיין די גמרא, און דאס איז גרינגער צו טון אליין, אזוי איז מען נישט צוגעבינדען צו קיינעם, מען האט נישט קיין שטערונגען פון קיינעם, און מען קען דאן מער מצליח זיין אליין אן א חבר. מטעם די ישיבה וועט מען אויך נישט ברוגן זיין אויף דעם, ווייל ווי לאנג דער בחור לערנט און בטל'ט נישט די צייט אזוי ווי די אנדערע, איז שוין גוט. נישט קיין חילוק צי ער לערנט אליין צי מיט א חבר."

ראשי ישיבות און מגידי שיעור האבן זייער הנאה פון דעם אויפואכונג ביי בחורים צום "סדר דרך הלימוד", דאס ברענגט אריין אין די בחורים א גלוסט צו די הייליגע תורה, און עס ברענגט אויך שטארק ארויף די יראת שמים און מידות טובות ביי די בחורים, די הייליגע תורה איז שטארק משפיע אויף די בחורים צום גוטן.

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה שמעון ניישטיין הי"ו מרת ברסלב
צו די געבורט פון א מידל למול טוב
מו"ה משה גראס הי"ו מאנסי
צו די געבורט פון א מידל למול טוב
מו"ה ישראל חיים ברוין הי"ו מרת ברסלב
צו די שמחה בר מצוה פון זיין זון הבחור דוד הי"ו

מעשיות פון תמלה

אינטערעסאנטע פערזענליכע מעשיות פון מענטשן וואס זענען געהאלפן געווארן דורך בעטן דעם אייבערשטן ווי מען בעט א חבר
קול ברסלב
212-444-9191
1, 4, 1

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערע צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו
718-387-2691
און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו טיין צו אייך אהיים

קוואל פון אמונה (פרוע) - שיעורים; פערזענליכע מעשיות; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380
חיזוק יומי אמעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מענידישינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; פערזענליכע מעשיות; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370
צו באקומען דעם גליין אויף אמעיל breslevcenter@gmail.com